

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo XVI. Antiqua Monumenta Ad Historiam Mediae Aetatis Illustrandam,
Nunquam Edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1601

Ecloga IX. Quirinalium. De boue, quem Intalensis quidam, cum coniuge
sua peste recidentem B. Quirino deuouit, & conualescentem anno retinuit,
qui rursus prostratus voto sanatur & redditur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64144](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64144)

Exponam voti munus non amplius hosti,
Quod cuncti mecum sine spe laudare receptum.

Ducite condigno votis pia dona QVIRINO.
Non ingratus ero neque sensu mentis aberro,
Quin reddam gratis votorum munia Sanctis,
Martyre iumentum sed suffragante receptum
Qua re cunq; valebo sacris inferre studebo,
Fur illud neu prado trahat per cuncta cauebo.

Ducite condigno votis pia dona QVIRINO.
Hoc animal vendam, precio mea vota rependam.
Et melius leuis ibo minusq; pericla subibo,
Sic nil longarum grauat anxietudo viarum.

Ducite condigno votis pia dona QVIRINO.
Suscipe votorum munus patrone meorum,
Quod mihi sublatum, per te cognosco relatum:
Quae tibi seruasti, cape dona; faue famulanti.
Ecclesia cætus tua fert magnalia letus,
Virtutis presentis erit per secula testis.

Soluite condigno meritis pia vota QVIRINO.

ECLOGA IX. QVIRINALIVM.

De boue, quem Intalensis quidam, cum coniuge sua peste recidentem B. QVIRINO deuouit, & conualescentem anno retinuit, qui rursus prostratus voto sanatur & redditur.

Hic agunt Moeris & Lycida.

QVO te, Moeri, pedes? an quo via ducit? MOER. Ad ades.
O Lycida, quid habes, quod me nunc affore gaudes?
Eia dic quid ago, quid curandum properabo,
Vt tanto dignam damno capiam medicinam?

Lycid.

L

En mo-

*En moritur mihi peste iacens bos optimus iste,
Quo iumentorum robur stetit omne tuorum.
Dic siquid nosti cura pro nomine Christi.*

*Mæris. Non aliud tantum noui tam sæpe probatum;
Si tauro vitam de morte cupis repetitam,
Fac promittatur languens hic si reparatur,
Olim diuino medico per secla QVIRINO.*

*Lycid. Magne patronorum pater, exemplumq; piorum
Nunc nobis carum reparans habeas tibi taurum,
Clare QVIRINE polis radians præ lumine solis.*

*Mæris. Martyr fallere nescit, & en tibi bos reualefcit:
Tu modo pro voto reddendo promptior esto.*

*Lycid. Numquid opus nostris rebus credam fore sanctis?
In regno lucis nihil indignere caducis:
Nos quæ lætamur per eos reparata, fruamur.
Ipsi quippe sciunt quod opus nobis ea sunt.*

*Mæris. Sic age, iumentum doleas ne forte retentum,
Quod videas dirè sub eadem clade perire,
Quem pietas Domini soluit, meritumq; QVIRINI;*

*Lycid. Non adeo magnum scelus est, si seruo per annum.
Mæris. Fac quodcūq; uoles; sequitur, quod, ut æstimo, noles.*

Lycid. Nos quocumq; cadit res, bos tamen iste iuuabit.

*Mæris. Heu Lycida quid agis? fies obnoxia plagis
Irae caelestis, votis sine lege retentis:
Bos non est oblatu adhuc, meat annus abactus:
Quàm tibi formido, casu plangas malefido!*

*Lycid. Tu nimium curas res auguriando futuras;
Sors homini quàm dura nocensq; superflua cura:
Quando DEVS parcit curis, nec tunc homo parcit.*

Mæris. Aspice verna foras mens forè quid anxia noras.

*Lycid. Nescio quid causæ resonat tinnitus ab aure,
De fama tristi nunquam requiescere nosti.*

Qui malè confidunt ipsi sibi praelia fingunt.
 En vt dicebam tibi non frustra metuebam,
 Quos duros casus ferret temerarius ausus;
 Colluctans in morte iacet bos ille repente,
 Quem ferit eiectis oculis acerrima pestis;
 Extremum tantum suspirat pectore flatum.

Mæris.

Ei quid ais? rideſne? ſcio terrere ſtudes me.
 Surge vide quid agas; hæc ſunt ioca qua memorabas.
 Vernula curre citò pro cereolo benedicto,
 Hunc properans accende, bouis per cornua tende.

Lycid.

Mæris.

Lycid.

Signatus boue Luca iuua iumenta caduca.
 Ab magis hæc obſunt, iam nulla precamina profunt,
 Reddentur ſi vota, fugit mors ſponte remota.

Mæris.

Si viuet, digne tuus hic eſt Sancte QVIRINE,
 Solues ergo precamur, eum, dum non mereamur.
 Votiuus pridem tibi bos dignoſcitur iſdem.

Lycid.

Quàm non prudentes morti dedimus retinentes;
 In ſaluum dones, & pignus eum tibi pones,
 A modo votorum nil nos retinere tuorum.

Pridem vouiſti quod damno detinuisti,
 En hoc iumentum gaudes de morte receptum,
 Cladibus hinc edocta ſtude tua reddere vota.

Mæris.

Sedula conabor, nec in hoc vltra remorabor.
 Cum boue nempè quis ibit, eum qui pellere quibit
 Per montanarum ſyluis implexa viarum?

Lycid.

Oeconomus vini Latij de iure QVIRINI
 Id conducturus, propè nos remoratur, iturus,
 Huic votum mittamus & hinc nos expediamus

Mæris.

Acri tantarum magnòq; labore viarum.
 Hoc placet, hoc faciam, taurum tranſmitto ſibi iam.
 Gartio, prapositum ſcrutatus ab hospite dictum,

Lycid.

Quo lare verſetur quandoque redire putetur,

Z 2

Fer

*Fer sibi iumentum nece bis presente receptum,
Commendans votum dic euentum quoque nostrum.*

Gartio,

*Dant vobis dominus meus istud & hospita munus;
Indicio signi duplicis per dona QVIRINI,
Bis deuotatum, bis morte graui reuocatum.*

Oeconomus.

*Patrono grates agimus, sua dona probantes;
Bos tamen hac sibi curte manens deseruiat iste;
Nos sua dum veniemus ad ipsum mira canemus.*

E C L O G A X. QVIRINALIVM.

De bucula, quæ apud Torndorff in muro Ecclesiæ B.
QVIRINI se defricans interijt. Et de Rhomberto
Altahensi Abbate paralyfi percusso, & ibidem sa-
nato.

EXiremam complere manum, numerumque tenere
Per Bucolica, qui res egit agit mihi vires;
Pars restat pauxilla, bouem fert Cantianilla,
Danubij villa muliercula sederat illa
Cui male curatum pecus ibat quærere pastum,
Discursuque vago dum circuit omnia pago,
Attigit incaute domui loca proxima sancta,
Atria lustrando circa muros spaciando;
Hac te vicina regiones sede QVIRINE
Patronum cepere, perenniter excoluere;
BOEMICÆ genti, votis illuc venienti
Est adeo celebris tua signis gloria crebris,
Ut cumulent magnis ibi donis sacra quotannis.
De specie pecorum munus fert quisque suorum,
Et viuens quicquid se possedisse domi scit,
Pro numero capitum tutat pecus omne redemptum,
Confidens certe nihil hinc se perdere pest.

Hic

HENRICH
SJJ
tom 9 ma
SIV
24